

Prof dr hab. Irena Jędrzejczyk
zatr. Uniwersytet Bielsko-Bialski
43-309 Bielsko-Biała, ul. Willowa 2
zam. 32-615 Grojec, ul. Czajki 39
e-mail: ijedrzejczyk@ubb.edu.pl
tel. kom. 516230641

Bielsko-Biała, dnia 30 wrzesień 2026 r.

RECENZJA

rozprawy doktorskiej magistra Huberta GROCHOWSKIEGO

pt. „System zarządzania ryzykiem

jako determinanta efektywności finansowej zakładu ubezpieczeń”

Przesłanki formalno-prawne napisania recenzji pracy

Recenzja została sporządzona w odpowiedzi na pismo prof. dr hab. Sławomira Bukowskiego, Rektora Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego z dnia 7 lipca 2026 r., ze wskazaniem na podstawę prawną, którą stanowi Uchwała Nr 000-6/1/2026 Senatu Uniwersytetu Radomskiego im. Kazimierza Pułaskiego z dnia 25 czerwca 2026 r. w sprawie wyznaczenia recenzentów w/w rozprawy doktorskiej oraz umowa o wykonanie dzieła nr PK-042/21/38-1/dr-r/2026, której przedmiotem jest niniejsza recenzja.

Postępowanie o nadanie stopnia naukowego doktora prowadzone jest w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie ekonomia i finanse na podstawie przepisów Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2024 r. poz. 1571 z późniejszymi zmianami).

Zasadnicze części wykonanej recenzji pracy doktorskiej obejmują ocenę oryginalności doboru oraz rozwiązania problemu naukowego i rozwiązania w zakresie zastosowania wyników własnych badań w sferze gospodarczej, ocenę ogólnej wiedzy teoretycznej, a także umiejętności samodzielnego prowadzenia pracy naukowej przez Pana magistra Huberta Grochowskiego.

Ogólna charakterystyka recenzowanej pracy doktorskiej

Recenzowana rozprawa pt. „System zarządzania ryzykiem jako determinanta efektywności finansowej zakładu ubezpieczeń” została przygotowana przez magistra Huberta

Grochowskiego pod opieką naukową dr hab. Marzanny Lament, prof. URad oraz dr Jana Piątka, prof. URad jako promotora pomocniczego.

Recenzowana dysertacja doktorska jest obszernym dziełem, które liczy 366 stron objętości, w tym 336 stron tekstu właściwego i pozostałą część zawierającą: Wykaz skrótów, Bibliografię, Spis schematów, Spis tabel oraz Spis wykresów.

Praca jest bardzo dobrze udokumentowana, o czym świadczą m.in. liczne schematy (68), liczne tabele (155) oraz wykresy (43), w większości we własnym autorskim opracowaniu.

Z nadzwyczajną rzetelnością Autor odsyła swojego Czytelnika aż 708 razy do źródeł informacji i dodatkowych objaśnień zawartych w przypisach, sporządzonych metodą tradycyjną, zamieszczonych na dole strony, z numeracją porządkową poprzez całą pracę.

Autor trafnie dobrał, wykorzystał i zestawiał ponad pół tysiąca pozycji bibliograficznych (535), w tym 300 pozycji literatury przedmiotu, 88 aktów prawnych i innych źródeł prawa różnej rangi, oraz 75 różnych polskich i zagranicznych dokumentów sprawozdawczych (wynikających z prawa bilansowego ale i z prawa ubezpieczeniowego), raportów i innych opracowań także 72 pozycje netograficzne.

Treść pracy odpowiada tematowi określonemu w tytule „System zarządzania ryzykiem jako determinanta efektywności finansowej zakładu ubezpieczeń”. Treść właściwą pracy podzielono na 5 rozdziałów merytorycznych i poprzedzono wykazem skrótów oraz Wstępem (s. 5 – 17). W strukturze pracy znajduje się też *Zakończenie* (s.331 - 336). We Wstępie sformułowano problem badawczy, cele pracy, hipotezy badawcze, przedmiot oraz zakres pracy a także stosowane metody badawcze, w tym analityczne, przetwarzania danych oraz prezentacji wyników.

Struktura pracy dostosowana została do założeń metodologicznych. Treść pracy ustrukturyzowana na trzech poziomach podzielona została na rozdziały, podrozdziały i punkty.

Kolejność rozdziałów jest właściwa a proporcje zróżnicowane..

Rozdziały służą weryfikacji przyjętych we wstępie hipotez sformułowanych we Wstępie. Tytuły rozdziałów brzmią następująco:

- 1) Ryzyko w zakładach ubezpieczeń i jego systematyka (s. 18 – 83);
- 2) System zarządzania ryzykiem w działalności zakładów ubezpieczeniowych w Polsce (s. 84 – 138);
- 3) Efektywność finansowa zakładów ubezpieczeń – pomiar i determinanty (s.139 – 186);

4) Zarządzanie ryzykiem a efektywność finansowa zakładów ubezpieczeń – badania własne (187 – 243)

5) Model oceny zakładu ubezpieczeń w oparciu o system zarządzania ryzykiem – na przykładzie modułów ryzyka ubezpieczeniowego (s.244 – 330).

Treść rozdziałów i podrozdziałów (także punktów) odpowiada tematyce zawartej w nadanych im tytułach. Struktura pracy jest spójna i dostosowana do założeń metodologicznych.

Podstawowy zakres przedmiotowy pracy Autor sprowadza do sektora ubezpieczeń gospodarczych, którego podmioty charakteryzuje różna istotność systemowa, co pozwala je podzielić wg KNF na cztery grupy (klasy) (por. s. 195 i 196, rozdział IV).

Z zakresu badań Autor wyłącza zakłady ubezpieczeń, w czterech etapach ich selekcji i doboru próby badawczej (patrz rozdział IV)

Praca swoim zakresem czasowym obejmuje lata 2016 – 2024 ale w uzasadnionych przypadkach sięga się do danych historycznych albo w drodze predykcji bądź różnych technik modelowania statystycznego wybiega się w przyszłość.

Ocena oryginalności doboru i rozwiązania problemu naukowego

W recenzowanej monografii naukowej podjęto ważny dla nauki temat, trafnie uzasadniając jego wybór potrzebami poznawczymi ale także względami praktycznymi. Autor słusznie argumentuje wybór tematu luką badawczą. Dogłębna kwerenda literatury z różnego zakresu (por. s. 9, Wstęp) pozwoliła tę lukę nazwać, ocenić i przyjąć jako wyzwanie naukowe.

Identyfikując lukę badawczą Autor pisze w szczególności tak: *Brak jest w zasadzie publikacji naukowych wiążących poszczególne elementy systemu zarządzania ryzykiem z działalnością ubezpieczeniową np.: w kontekście poszczególnych kategorii ryzyk: operacyjnego, rynkowego, kredytowego, płynności, etc.*(s. 10, Wstęp).

Zawarte we Wstępie rozważania pozwalają zidentyfikować **problem do rozwiązania, którym jest wg Autora niewystarczająca dla poprawy efektywności (rentowności) synergia podmiotowa, przedmiotowa i narzędziowa w zarządzaniu ryzykiem w zakładach ubezpieczeń, mimo wymogów stawianych przez Wyplacalność I i Wyplacalność II.**

Oryginalność tego problemu badawczego i jego rozwiązanie stanowić może poważny wkład w rozwój teorii efektywności przedsiębiorstw, ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki przedsiębiorstw ubezpieczeniowych oraz w rozwój teorii zarządzania ryzykiem, w tym ryzykiem ubezpieczeniowym. Znaczenie praktyczne podjętego tematu polega na wykorzystaniu wyników pracy przez zarządzających do poprawy efektywności w zakładach

ubezpieczeń dzięki pełniejszej synergii podmiotowej, przedmiotowej i narzędziowej w zarządzaniu ryzykiem wg autorskich modeli, inspirowanych własnymi badaniami.

W rozwiązywaniu problemu badawczego Autor wychodzi z założenia, że podstawowym wyznacznikiem prawidłowego funkcjonowania przedsiębiorstwa, jakim jest zakład ubezpieczeń jest potencjalny zwrot z inwestycji poniesionej przez jego właściciela. Dlatego po dokonaniu stosownych analiz weryfikujących, przyjmuje zmodyfikowany wskaźnik ROE (return on equity) jako ostateczny miernik efektywności.

Ocena celów, pytań badawczych i hipotez

Celem głównym (poznawczym) pracy według Autora jest „budowa modelu pomiaru efektywności zakładu ubezpieczeń przy uwzględnieniu obydwu reżimów systemowych tj. systemu opartego o analizę czynnikową (Wypłacalność I) oraz systemu opartego o analizy związane z testami stresu (Wypłacalność II)” (s. 8, Wstęp). Tak sformułowany cel realizowany jest rzeczywiście w aspekcie teorio-poznawczym ale również w aspekcie metodologicznym. Autor w sposób jasny sformułował także cel aplikacyjny, którym jest „zaprojektowanie systemu zarządzania ryzykiem wpływającego na wzrost efektywności zakładu ubezpieczeń oraz wskazanie synergii procesów w działalności zakładu ubezpieczeń” (s.8, Wstęp)

Cel teorio-poznawczy zostaje uszczegółowiony w 5-ciu celach cząstkowych, które powiązane są z zadaniami badawczymi na kolejnych etapach realizowania tematu w sposób następujący:

- 1) przedstawienie spójnego schematu ryzyk, opisujących działalność zakładu ubezpieczeń oraz korelacji pomiędzy modułami ryzyka,
- 2) powiązanie analizy ryzyka w relacji do dotychczasowego „zarządzania” współczynnikowego,
- 3) wskazanie podstaw teoretycznych w zakresie systemu zarządzania ryzykiem oraz powiązanie ich z bieżącym procesem zarządzania zakładem ubezpieczeń,
- 4) omówienie założeń sieci powiązań informacji zarządczej oraz podejmowanych decyzji w działalności operacyjnej w synergii do systemu zarządzania ryzykiem, w tym przedstawienie możliwości wykorzystania narzędzi używanych w ramach innych procesów,
- 5) próba interpretacji funkcji zarządzania ryzykiem poza kapitałowy wymóg wypłacalności (s.8, Wstęp).

Z przekonaniem stwierdzam, że w pełni zrealizowano założone cele teorio-poznawcze (cel główny oraz cel szczegółowy 1), jeśli przyjąć, że korelacja między modułami ryzyka oznacza statystyczną miarę zależności określającą, w jakim stopniu materializacja jednego rodzaju ryzyka współwystępuje z materializacją innego. W zarządzaniu finansami i ubezpieczeniach (np. w systemie Solvency II) korelacja ta służy do wyznaczenia całkowitego wymogu kapitałowego (SCR) przy użyciu matrycy korelacji. Pozwala ona na uwzględnienie efektu dywersyfikacji, który to efekt oznacza, że łączne ryzyko przedsiębiorstwa (ubezpieczeniowego) jest zazwyczaj mniejsze niż prosta suma jego poszczególnych komponentów. Autor osiągnął także cele metodologiczne (cel szczegółowy 1, 2, 4) poprzez zbudowanie modeli opisujących wyjaśniane zależności, jak również cel aplikacyjny (cel szczegółowy 5) poprzez rekomendowanie do praktyki wybranych wyników pracy.

W pracy Autor poszukuje odpowiedzi na podstawowe pytanie badawcze, czy system zarządzania ryzykiem wpływa na efektywność zakładu ubezpieczeń (por. rozważania Autora zawarte we Wstępie, s. 6 -8).

Autor formułuje i przeznaczają do weryfikacji hipotezę główną, według której „system zarządzania ryzykiem stanowi determinantę efektywności zakładu ubezpieczeń” (s. 8, Wstęp)

Hipotezę główną wspiera Autor następującymi cytowanymi niżej hipotezami pomocniczymi (s. 8, Wstęp):

1. *W ramach systemu zarządzania zakładów ubezpieczeń mimo norm regulujących działalność ubezpieczeniową brak jest ustabilizowanego jednolitego podejścia do kwantyfikacji modułów ryzyka.*
2. *Proces zarządzania w zakładach ubezpieczeń został zaprojektowany w sposób intuicyjnie odzwierciedlający główne ryzyka w ich działalności, jednakże miał on miejsce niezależnie od synergii z zadaniami funkcji zarządzania ryzykiem z uwagi na uwarunkowania regulacyjne.*
3. *Pomiar efektywności zakładu ubezpieczeń musi uwzględniać specyfikę działalności ubezpieczeniowej oraz być przeprowadzany wielowymiarowo.*
4. *Odpowiednia organizacja systemu zarządzania ryzykiem, obejmująca wszystkie jednostki organizacyjne w zakładzie ubezpieczeń, przyczynia się do poprawy efektywności zakładu ubezpieczeń (synergia podmiotowa).*
5. *Odpowiedni zakres systemu zarządzania ryzykiem, wykraczający poza obszar wymogów kapitałowych wpływa pozytywnie na efektywność funkcjonowania zakładu ubezpieczeń (synergia przedmiotowa).*

Autor trafnie dobrał narzędzia badawcze, które pozwoliły mu na skuteczne zweryfikowanie hipotez poprzez wyniki kwerendy bardzo różnorodnych źródeł informacji

oraz wyniki badań własnych. Autor umiejętnie posługuje się w dysertacji bardzo szerokim zestawem metod, w tym takich jak analiza opisowo-jakościowa, analiza porównawcza, analiza finansowa, analiza statystyczna, w szczególności ekonometrycznych modeli wyjaśniania i opisu zależności oraz technik modelowania statystycznego. Wyniki kwerendy literatury, badania sprawozdań i innych dokumentów oraz materiałów a także wyniki obserwacji uczestniczącej i nieuczestniczącej prezentowano w pracy z wykorzystaniem technik graficznych, co czyniło prezentację bardziej przejrzystą. Na potrzeby badania uwarunkowań finansowej efektywności zakładów ubezpieczeń w Polsce w kontekście spełnienia wymogów kapitałowych, zastosowano model klasyfikacji zakładów ubezpieczeń przyjęty przez Komisję Nadzoru Finansowego dla celów realizacji procesu „Badania i Oceny Nadzorczej” (BION, por. s. 338, Wykaz ... metodyk). Skorzystano m.in. z metody badania rentowności kapitału własnego firmy, która rozkłada wskaźnik ROE na mniejsze czynniki składowe (analiza du Ponta) i jeszcze wielu innych technik badania.

Reasumując, sposób sformułowania i prezentacji celów i hipotez badawczych jest poprawny i wskazuje jednoznacznie na celowość badań podjętych w recenzowanej rozprawie doktorskiej.

Ocena wiedzy teoretycznej zaprezentowanej przez Autora

Wiedza teoretyczna Doktoranta w opinii Recenzenta jest imponująca, co uzasadniają następujące argumenty:

- 1) imponująca liczba i imponująca różnorodność pozycji literatury przedmiotu i innych źródeł, wykazanych w Bibliografii i wykorzystanych w dysertacji;
- 2) samodzielna ocena przestudiowanej literatury i jej podział wg kryterium podejmowanych przez autorów problemów na 4 następujące grupy publikacji
 - bardzo duża grupa publikacji obejmująca swoim zakresem działalność ubezpieczeniową w kontekście, bądź cywilistyczno-prawnej, bądź ekonomicznej analizy usługi ubezpieczeniowej
 - prace, zajmujące się analizą finansową zakładu ubezpieczeń,
 - publikacje, obejmujące swoim zakresem system zarządzania, a przede wszystkim system zarządzania ryzykiem w ramach działalności ubezpieczeniowej,
 - publikacje, których przedmiotem było w głównej mierze zebranie, podsumowanie i streszczenie norm regulacyjnych, istotne z punktu widzenia uporządkowania legislacyjnego w ramach systemu Wyłączalność II;
- 3) starannie i wyczerpująco podane tło teoretyczne w nawiązaniu do każdego z rozdziałów pracy (za wyjątkiem rozdziału wynikowego ostatniego);

4) identyfikacja różnic w stanowiskach różnych autorów, dyskusja naukowa Autora z niektórymi stanowiskami w ramach prowadzonych rozważań;

W opinii Recenzenta zakres wiedzy zaprezentowanej w poszczególnych rozdziałach jest bardzo rozległy i pozwala śledzić przebieg badań literaturowych i aplikacyjnych oraz dostrzec sposób osiągnięcia postawionych celów badawczych.

Autor przedstawia istniejące modele i metody zarządzania ryzykiem, które stanowią podstawę dla badań aplikacyjnych. Badania aplikacyjne są oparte na solidnych podstawach wiedzy i doświadczenia zawodowego Autora jako praktyka i dostarczają nowych rozwiązań dla **poprawy efektywności (rentowności) poprzez synergię podmiotową, przedmiotową i narzędziową w zarządzaniu ryzykiem w zakładach ubezpieczeń, w zgodzie z wymogami stawianymi przez oba reżimy systemowe tj. Wyplacalność I i Wyplacalność II.**

Potwierdzam, że swoje dzieło Autor tym samym usytuował w ramach teorii efektywności oraz teorii finansowania mechanizmów ubezpieczeniowych czyli w dyscyplinie ekonomia i finanse.

Autor już we Wstępie intencjonalnie zadeklarował „zakres tematyczny klasyfikowany do dziedzin nauk społecznych (grupa 6) w dyscyplinę naukową określaną, jako ekonomia i finanse (podgrupa 1). Uzasadnieniem powyższego jest w głównej mierze skupienie się na funkcjonowaniu zakładów ubezpieczeń w kontekście efektywności finansowej podmiotu w ramach sprawnie funkcjonującego systemu zarządzania ryzykiem” (por. s. 14, Wstęp).

Reasumując, recenzowana praca potwierdza wysoki poziom integracji wiedzy teoretycznej oraz doświadczeń praktycznych, umożliwiających aplikację wiedzy w konkretnych sytuacjach i konkretnych wyzwaniach, przed którymi stają ubezpieczyciele.

Ocena umiejętności prowadzenia pracy naukowej

Jak wynika z lektury dysertacji Doktorant w sposób dojrzały zorganizował proces badawczy, którego celem było odkrycie nowej wiedzy, rozwiązanie konkretnego problemu naukowego i zweryfikowanie postawionych hipotez przy użyciu trafnie dobranych metod.

Zarówno określenie obszaru badań, który w przypadku tej dysertacji jest aktualny i zapełnia lukę w dotychczasowej wiedzy jak i rozwiązywany problem badawczy dowodzą umiejętności prowadzenia pracy naukowej przez Doktoranta. Krytyczne podejście do dotychczasowego dorobku w zakresie przedmiotu badania oraz nowatorskie ujęcie, polegające na odkryciu znaczenia synergii przedmiotowej, podmiotowej i narzędziowej w

zarządzaniu ryzykiem dla poprawy efektywności Ubezpieczyciela wnosi swój wkład do nauki.

Zasługą Autora jest w szczególności:

- 1) odkrycie, że mimo jednolitych zasad regulacyjnych, ma miejsce zróżnicowanie zarządzanie ryzykiem ubezpieczeniowym przez zakłady ubezpieczeń;
- 2) zidentyfikowanie różnic w sposobach, w jakie zakłady ubezpieczeń budują i użytkują systemy zarządzania ryzykiem;
- 3) zidentyfikowanie sytuacji, że poszczególne jednostki organizacyjne Ubezpieczyciela podejmują decyzje w środowisku ryzyka zarządzając nim, jednakże bez informacji kompleksowej oraz bez możliwości uzyskania synergii pomiędzy procesami. Przykładem takiego działania jest odseparowanie zarządzania ryzykiem dla różnych procesów, gdzie ma miejsce ponoszenie kosztu mitygowania ryzyka poprzez zamykanie pozycji;
- 4) odkrycie, że reżimy systemowe (Wypłacalność I i II) prowadzą do pewnych sprzeczności, które w następstwie przymuszają Ubezpieczycieli do nieracjonalnych zachowań. Przykładem jest sytuacja, w której Ubezpieczyciel z jednej strony stara się ograniczyć ekspozycję na ryzyko związaną z zasadami wynikającymi z wyliczenia wymogów kapitałowych, jednakże często ponosi niewspółmierny, nieracjonalny koszt powyższego, chociażby z uwagi na konieczność nabycia ochrony ubezpieczeniowej przekraczającej faktyczną ekspozycję na ryzyko,
- 5) odkrycie, że Ubezpieczyciele w procesie wdrażania systemów Wypłacalności skupiali swoją uwagę *na poprawności zastosowania wzorów matematycznych w ramach filaru I, a nie na racjonalnym ujęciu zagadnień teoretycznych w ramach teorii ekonomii, teorii zarządzania, czy też teorii ryzyka w ramy systemu wynikającego z filaru II* (por. Zakończenie)
- 6) zidentyfikowanie tych ubezpieczycieli, u których w modelu wewnętrznym systemu zarządzania ryzykiem występuje synergia podmiotowa, tj. u których system zarządzania ryzykiem ściśle współpracuje z jednostkami organizacyjnymi w ramach procesów zachodzących w tych zakładach ubezpieczeń, oraz występuje synergia przedmiotowa, gdy wykracza się poza obszar wymogów kapitałowych;

Wyniki pracy i sformułowane na ich podstawie wnioski jednoznacznie potwierdzają główną hipotezę *o fundamentalnym wpływie systemu zarządzania ryzykiem na efektywność zakładów ubezpieczeń*. Na podstawie wyników badania stwierdzono w pracy, że najlepsze zakłady ubezpieczeń, tj. TUiR Warta SA, Wiener TU SA VIG oraz Uniqa TU SA są równocześnie

podmiotami osiągającymi sukces finansowy, polegający na zwiększaniu zarówno udziału w rynku ubezpieczeniowym, bezpieczeństwa finansowego, jak i zwrotu z zainwestowanego kapitału.

Z obowiązku Recenzenta zwracam uwagę na pewną rozbieżność pomiędzy zapowiadanym we Wstępie zakresem recenzowanej rozprawy doktorskiej a jej zakresem końcowym, wynikającym z elastycznej korekty, związanej z dostępnością i kompletnością informacji o modułach ryzyka wyodrębnionych w ramach systemu Wypłacalność II. Podzielam jednak opinię Autora, że moduł ryzyka ubezpieczeniowego jest tym, który z reguły generuje najwyższe wymogi kapitałowe oraz co do zasady obejmuje swoim zakresem podstawową działalność zakładów ubezpieczeń i z tego powodu może zostać uznany za najbardziej reprezentatywny.

Reasumując, ze względu na wymienione zasługi należy uznać wkład Autora do teorii naukowej w dyscyplinie ekonomia i finanse za oryginalny i znaczący.

Ocena strony formalnej i językowej

Pod względem redakcyjnym i językowym recenzowana praca przygotowana jest starannie.

Praca została przygotowana w sposób, który umożliwia Czytelnikowi łatwe śledzenie i zrozumienie zarówno kontekstu teoretycznego, jak i wyników zaprezentowanych badań empirycznych. Doktorant jasno, klarownie i komunikatywnie zaprezentował zarówno kontekst i wyniki badań literaturowych, jak i wyniki badań empirycznych. Widoczna jest troska o Czytelnika w opracowaniu i dołączeniu do treści właściwej wykazu i objaśnienia stosowanych skrótów.

Strona formalna pracy nie budzi zastrzeżeń, choć Czytelnik powitałby pewnie z radością jej edytorskie udoskonalenie, zwłaszcza jeśli chodzi o niektóre co bardziej rozwinięte schematy. Nie udało się też Autorowi uniknąć żargonu zawodowego w pewnych, aczkolwiek niewielkich, fragmentach pracy. Z drugiej strony należy podkreślić fakt, że Doktorant włożył dodatkowy wysiłek przygotowując odwołania / przypisy, w których ta terminologia jest wyjaśniana.

Trudno nie dostrzec zalet pracy w perspektywie formalnej – przejrzystość, liczebność grafik, tabel, dokumenty źródłowe. Na podkreślenie zasługuje liczba publikacji (też w języku angielskim) stanowiących element systematycznego przeglądu literatury oraz bibliografii tej dysertacji.

Konkluzja

Sformułowane uwagi merytoryczne i formalne zaświadcza o wysokiej ocenie recenzowanej monografii naukowej. Choć zawarte w recenzowanej monografii naukowej rozważania mają niekiedy charakter polemiczny wobec niektórych stanowisk w literaturze przedmiotu i wobec niektórych doświadczeń praktycznych to są one doniosłym głosem w dyskusji naukowej i ważną inspiracją nowych poszukiwań badawczych w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse.

Zalety poznawcze, metodologiczne i aplikacyjne pracy zapewniają jej godną uwagi wartość naukową i praktyczną tak pod względem oryginalności rozwiązania problemu naukowego, ogólnej wiedzy teoretycznej jak i umiejętności samodzielnego prowadzenia pracy naukowej przez Doktoranta.

Reasumując stwierdzam, że oceniana praca naukowa pt. „*System zarządzania ryzykiem jako determinanta efektywności finansowej zakładu ubezpieczeń*” autorstwa pana mgr Huberta Grochowskiego spełnia ustawowe warunki rozprawy promocyjnej na stopień naukowy doktora w dyscyplinie ekonomia i finanse, w dziedzinie nauki społeczne.

W związku z tym na podstawie przepisów Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, art. 187 (Dz.U. z 2024 r. poz. 1571 z późniejszymi zmianami) wnoszę o przyjęcie pracy naukowej pana mgr Huberta Grochowskiego pt. „*System zarządzania ryzykiem jako determinanta efektywności finansowej zakładu ubezpieczeń*”, jako rozprawy doktorskiej i dopuszczenie do jej publicznej obrony.

